

27 de juny del 1954

Rvd. P. Miquel Batllori - Roma

Benvolgut amic:

Les teves cartes m'omben d'encoratjament. I no és que me'n manqui. Però quan et veig anar i tornar, escriure, investigar, participar en congressos de la més diversa mena, i encara preocupar-te d'aquestes coses nostres, sento l'envegeta pròpia d'aquell que, com jo, es troba amarrat a tantes responsabilitats que el priven, per exemple, de venir a Itàlia i de resoldre d'una vegada l'afer del famós Congrès romà. No vull dir amb això, i tu prou m'entens, que tu no tonguis responsabilitats majors que les meves. El meu pensament és que les que tinc m'impossibiliten de moure'm com voldria. Les hores haig de resoldre les coses per carta, i tanmateix hom s'adona que moltes vegades no les volen entendre. Perquè, per exemple, he escrit varies voltes al Prof. Chabod explicant-li la nostra situació, i per bé que ell m'hagi contestat donant-me solucions, a l'hora de la veritat ens oblidat, segurament preocupat amb moltes altres coses. Amb tot, espero que els catalans faran un paper ben lluit al susdit Congrès, encara que potser no en els seus llocs oficials. El meu equip hi està inscrit ab una desena de comunicacions molt interessants. Ara bé, si tu saps alguna solució des de Roma, proposa-me-la que jo faré els impossibles perquè les coses s'arrangin.

Espero que rebreu el plec 19 que us manca de l'IHE. Moltes gràcies per tótes les teves indicacions, que seran aprofitades degudament. Sobre l'IHE cal preveure una petita reorganització que faci efectiva la col.laboració estrangera. Ja en parlarem quan vinguis. D'això i de moltes altres coses sobre les quals necessito el teu consell.

Gràcies encara per la teva propaganda respecte a la nostra obra. No sé si me'n sortiré encara. Els camins sembla que s'han aplanat darrerament, però a costa de suors potser innecessaris en altre país més civilitzat que aquest.

No sé encara si escriuré o no als Marzorati, perquè el meu desig seria que em paguessin tot d'una els 300.000 lires que s'han compromès a pagar-me per meitat. Ara els ho diré, i si s'hi avenen, llavors serà el moment de fer-te la transferència de tal quantitat. T'agraïxo la teva aquiescència.

Manasempre al teu bon amic,